

Forslag

til

Lov om ændringer i lov om apotekervæsenet.

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 18. december 1959.)*

I lov nr. 209 af 11. juni 1954 om apotekervæsenet foretages følgende ændringer:

§ 1.

§ 4, stk. 1 og 2, affattes således:

„§ 4. Det er forbudt direkte eller indirekte at reklamere for enhver vare som virksom eller forebyggende mod sygdomme eller sygdomssymptomer. Sundhedsstyrelsen kan dog tillade sådan reklamering, når ganske særlige grunde taler derfor.

Stk. 2. Det er forbudt at reklamere for lægemidler ved filmsreklamer, ved skilte, plakater og lysreklamer i det fri, i befordringsmidler eller i offentlige lokaler eller ved reklamebrochurer eller lignende. Sundhedsstyrelsen kan dog dispensere herfra, for så vidt angår lægemidler, der er forebyggende mod sygdomme eller sygdomssymptomer.“

I § 4, stk. 3, udgår 2. punktum, og i stedet indføres i § 4 som et nyt stk. 8:

„*Stk. 8.* Indenrigsministeren nedsætter et nævn, hvori pressen er repræsenteret, til at afgive indstilling til sundhedsstyrelsen i sager vedrørende de i stk. 1-5 omhandlede spørgsmål.“

§ 2.

§ 34, stk. 1, affattes således:

„§ 34. Hvor intet andet er fastsat ved særlig lov, bestemmes det ved en af indenrigsministeren efter forhandling med han-

delsministeren udfærdiget bekendtgørelse, hvilke lægemidler der helt eller delvis kan udbydes, forhandles eller udleveres uden for apotekerne. Til at afgive indstilling om ændringer i den i foranstående punktum nævnte bekendtgørelse nedsættes for en periode af 6 år ad gangen et nævn bestående af 7 medlemmer, som udpeges af indenrigsministeren efter forhandling med handelsministeren; 2 af medlemmerne skal repræsentere detailhandelen og industrien.“

§ 3.

I § 78, stk. 1, indføres som nyt 4. punktum:

„Efter udløbet af 8 år fra det tidspunkt, hvor en medicinsk specialitet er bragt i handelen, må prisen ved salg til forbruger ikke overstige den efter medicintaksten eller dennes principper benyttede taksering for det tilsvarende apoteksfremstillede lægemiddel; i ganske særlige tilfælde kan denne bestemmelse fraviges af indenrigsministeren efter indstilling af sundhedsstyrelsen, jfr. § 30.“

§ 4.

§ 84, stk. 2, affattes således:

„*Stk. 2.* Efter udløbet af den i stk. 1 nævnte 5 års periode kan registreringen af de her omhandlede specialiteter efter ansøgning forlænges for 10 år ad gangen og under uændret navn, så længe det pågældende lægemiddel må anses for værdifuldt.“

Gustav Pedersen.

/ Helge Larsen.

*) Se FT: 1430, 1759, 1983, 2036; A. 1621; B. 193, 207. Lov nr. 341 af 23. dec. 1959.